

Nr 410.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående inköp av fastighet för beredande av kanslilokaler vid beskickningen i Paris samt beviljande av medel för nödiga reparationer av nuvarande beskickningshuset; given Stockholms slott den 12 mars 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl Maj:t föreslå riksdagen

att i och för inköp för svenska statens räkning av fastigheten N:o 23 Rue de Bassano, Paris, jämte nödiga reparationer m. m. av såväl sagda fastighet som nuvarande beskickningshus å tilläggsstat för år 1920 anvisa ett reservationsanslag av kronor 345,000 samt

att medgiva Kungl. Maj:t rätt att till antagligt pris försälja den del av nämnda fastighet, vilken icke erfordras för svenska beskickningens i Paris räkning.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas.

GUSTAF.

Erik Palmstierna.

*Utdrag av protokoll över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 12 mars 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikesärendena frih. PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Herr ministern för utrikes ärendena anförde:

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag behagade Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att i avvaktande på den proposition, som kunde komma att avlåtas angående inköp av fastighet för beredandet av rymligare kanslilokaler vid beskickningen i Paris å tilläggsstat för år 1920 såsom reservationsanslag beräkna ett belopp av 90,000 kronor. Med beloppet skulle, såsom av dåvarande utrikesministerns yttrande till statsrådsprotokollet framgår, bestridas dels köpesumman för en tomtremsa med därå uppförd byggnad, vilken gränsar intill beskickningshuset vid Rue Bassano, dels kostnaderna för vissa byggnadsarbeten. I skrivelse den 25 nästlidne februari har ministern i Paris, vilken fört underhandlingar med ägaren av grannhuset om inköp av nyssförmälda tomtremsa, emeller-

tid meddelat, att denne icke vore villig att till svenska staten avyttra densamma, medan han däremot icke hade något emot att försälja fastigheten i dess helhet.

Då statsverket icke kunde anses hava direkt behov av annan del utav fastigheten än nyssberörda tomtremsa, ansåg förre ministern för utrikes ärendena ifrågavarande anbud icke böra omedelbart föranleda åtgärd, utan borde i stället frågan, om icke inom beskickningshuset anstalter kunde vidtagas för att åtminstone provisoriskt tillgodose det trängande behovet av ökat utrymme åt beskickningens kansli, upptagas till förnyad prövning. Uppdrag att verkställa dylik prövning lämnades åt byggnadsstyrelsen, vars chef, generaldirektör Möller, varit i tillfälle att vid besök i Paris under maj månad 1919 ingående undersöka de möjligheter härtill, som byggnaden kunde erbjuda.

I sitt utlåtande i ämnet den 5 innevarande mars framhåller byggnadsstyrelsen, att förut framlagda förslag till olägenheternas avhjälpande genom bebyggande av det redan nu ringa gårdsutrymmet icke av densamma kunde tillstyrkas, enär därigenom gården bleve alltför mycket belamrad och de fördelar, egendomens egenskap av hörnhus medförde, högst betydligt minskades. Bland annat skulle nuvarande genomkörsel från gata till gata omöjliggöras.

Enklaste sättet att ordna kanslifrågan hade enligt byggnadsstyrelsens åsikt möjligen varit att hyra en våning i grannhuset vid Avenue Marceau. Denna möjlighet förefunnnes emellertid icke numera. Ett annat rationellt sätt att lösa frågan ginge ut på att inköpa hela ifrågavarande fastighet Rue Bassano 23 och avyttra den del av densamma, som ej behövdes för kanslilokaler. Härigenom skulle man jämväl vinna den synnerligen stora fördelen, att nämnda grannegendom icke bleve mera bebyggd än nu är fallet, vilket annars — till stort förfång för beskickningshuset — säkerligen en gång komme att ske. Under förutsättning att detta förslag åtminstone för närvarande måste överges, återstode knappast annat val än att söka *provisoriskt* ordna kansliet inom den nuvarande byggnaden.

Denna utväg hade vid generaldirektörens besök i Paris dryftats med ministern därstädes, men av denne på det bestämdaste avvisats. De rum, som överhuvud komme ifråga för ändamålet, låge nämligen tre trappor upp, medan nuvarande kanslilokaler, som naturligtvis måste behållas, befunne sig på nedra botten. Förutom dessa tre rum kunde för ändamålet vidare tänkas ifrågakomma ett gästrum i våningen två trappor upp. Samtliga dessa fem rum stode i förbindelse med kanslirummen i botten-

*Byggnads-
styrelsens
yttrande.*

våningen genom en baktrappa. Av rummen tre trappor upp saknade två värmeledning och vore enligt uppgift synnerligen kalla, vilket gjorde särskilda anordningar nödvändiga. Vidare borde lokaltelefoner inrättas för att underlätta kommunikationen mellan tjänstemännen.

*Ministerns
i Paris
yttrande.*

Ministern i Paris, som fått del av förslaget huvudsakliga innehåll, har i ett den 14 innevarande mars avlåtet telegram betecknat anordningen såsom fullkomligt utförbar, och sålunda upprepat sina tidigare erinringar mot densamma.

*Departement-
schetscheffens
yttrande.*

Byggnadsstyrelsen har funnit en provisorisk lösning av kanslifrågan vara mindre önskvärd. Jag finner mig därför böra avstå från tanken på ett ordnande av kanslifrågan på provisorisk väg. En särskild omständighet av besvärande slag mot en utvidgning av kansli lokalerna inom det nuvarande beskickningshuset är även, att allmänheten vid besök i beskickningen måste anvisas att å baktrappan nå de olika tjänstemännens rum. Vidare bör erinras därom att, även om kansliet ökades med fyra rum, detsamma blott komme att bestå av sju rum. Med hänsyn till att beskickningspersonalen för närvarande består av tio personer förutom ministern, kan detta utrymme näppeligen få anses tillräckligt för att tillgodose behovet. Slutligen måste framhållas, att, därest en minister med talrikare familj anställes i Paris, åtminstone ett par av här ifrågasättande rum torde för hans räkning behövas. Ett apterande av representationsrummen till sovrum läser icke böra ifrågasättas, då härigenom beskickningshusets ändamål i viss mån förfelas.

Lokaler måste följaktligen anskaffas utom det nuvarande beskickningshuset. Därvid torde, såsom byggnadsstyrelsen framhållit, förvärv av grannhuset Rue Bassano 23 tagas i övervägande, särskilt med hänsyn till faran för denna fastighets tillbyggnad, varigenom framtida möjligheter för ett rationellt ordnande av kansliet förmodligen avklippes och beskickningshusets nuvarande synnerligen tilltalande yttre riskerades.

I sin ovan åberopade skrivelse har ministern i Paris rörande fastigheten Rue Bassano 23 anført, att dess yttinnehåll är omkring 522 kvm., varav omkring 360 kvm. upptagas av byggnader.

Dessa utgöres av:

1) en mindre, långsträckt byggnad, omedelbart gränsande till beskickningens tomt, med ett yttinnehåll av 66 kvm. och inneslutande en bottenvåning jämte vind, vilken byggnad är avsedd att användas till beskickningskansli;

2) ett större boningshus med fasad mot Rue Bassano och med en flygel inåt gården, vilket hus innefattar källare samt tre våningar och vind;

3) inne på gården mellan byggnaderna 1) och 2) och sammanbyggt med 2): ett litet bostadshus, omfattande likaledes källare och tre våningar samt vind och uppfört å en yta av 50 kvm.

Byggnaderna äro i gott stånd. En större reparation erfordras allenast av taket å huvudbyggnaden.

Då ägaren av fastigheten är ett sterbhus, vari en omyndig är delägare, måste försäljningen enligt gällande lag ske på offentlig auktion. Köpesumman anser ministern i Paris efter förda underhandlingar med ägaren emellertid icke komma att överstiga 600,000 francs, intill vilket belopp han hemställer om bemyndigande att få inköpa fastigheten. Härtill skulle komma 60,000 francs till kostnader i förening med köpet enligt för dylika fastighetsköp i Frankrike gällande bestämmelser.

Den ekonomiska utredning, han i övrigt lämnar, giver vid handen, att den del av fastigheten, som behöves för kansliändamål, ej borde komma att stå staten i ett högre pris än något över 100,000 francs, men möjligtvis i ett lägre, beroende på det pris, som kan erhållas för den övriga fastigheten, vilken givetvis bör avyttras så snart sig göra låter. Vad avkastningen av denna sistnämnda beträffar, uppgår den för närvarande till närmare 22,000 francs, men kan, med hänsyn till att hyrorna i förhållande till nuvarande hyrespriser äro låga, troligtvis stegras. Därest fastigheten förvärfvas för statens räkning, torde inflytande hyresmedel böra inlevereras till statsverket i vederbörlig ordning.

Vad angår kostnaderna för nyinredning och reparation av den byggnad å fastigheten Rue Bassano 23, som skulle behållas för kansliändamål, har ministern i Paris låtit en därvarande arkitekt verkställa approximativa beräkningar, enligt vilka 110,000 francs därför skulle vara erforderliga. Häri äro emellertid ej inbegripna kostnader för värmeledning. Uppvärmningen av lokalerna kräver en mindre värmeledningsanordning, varför kostnaderna, såvitt byggnadsstyrelsen för närvarande kan bedöma, torde böra beräknas till 40,000 francs.

Vid den av- och tillträdessyn å beskickningshuset, som ägde rum år 1918, då greve Gyldenstolpe frånträdde ministerposten i Paris och efterträddes av nuvarande ministern greve Ehrensvärd, anmärkte syemännen åtskilliga brister såväl å byggnadens yttre som i dess inre. Vad de sistnämnda angår, hava de i vissa delar avhjälppts, sedan ett belopp av 10,000 kronor för detta ändamål ställts till förfogande från utrikesdepartementets besparingar. Emellertid återstå ännu åtskilliga mindre arbeten,

hvilka måste vidtagas, för att ministerns våning skall kunna i sin helhet användas och tillfredsställa berättigade krav. Beträffande husets yttre måste särskilt framhållas, att dess tak är i starkt behov av en relativt omfattande reparation. Vidare krävas åtgärder till värmeledningsskorstenens förbättring, avseende att minska eldfaran. Medel till bestridande av samtliga dessa arbeten, vilka enligt byggnadsstyrelsens beräkningar med iakttagande av största möjliga sparsamhet torde kunna hållas inom ramen av 120,000 francs, måste, då departementets besparingsmedel sammansmält till endast omkring 15,000 kronor, begäras av riksdagen.

Då det, lika litet för beskickningspersonalen som för allmänheten, som tager dess tjänster i anspråk, kan vara lämpligt, att beskickningshusets lokaler under längre tid stå under reparation, synes vara ändamålsenligt, att samtliga reparationer och ändringar utföras i ett sammanhang och på kortast möjliga tid. Sistberörda medel torde därför även böra nu äskas av riksdagen.

Slutligen anser jag mig såsom ett kraftigt skäl för att nu till definitiv lösning upptaga frågan om ökning av kanslilokalerna och att samtidigt låta utföra nödiga reparationer å beskickningshuset böra framhålla den för oss gynnsamma penningkursen, vilken torde böra utnyttjas. Kostnaderna för fastighetsförvärvet och för samtliga arbeten skulle sålunda ej behöva överskrida 345,000 kronor.

Med stöd av vad jag sålunda anfört, får jag hemställa, det Eders Kungl. Maj:t tacktes föreslå riksdagen

att i och för inköp för svenska statens räkning av fastigheten nr 23 Rue de Bassano, Paris, jämte nödiga, reparationer m. m. av såväl sagda fastighet som nuvarande beskickningshus å tilläggsstat för år 1920 anvisa ett reservationsanslag av kronor 345,000, samt

att medgiva Kungl. Maj:t rätt att till antagligt pris försälja den del av nämnda fastighet, vilken icke erfordras för svenska beskickningens i Paris räkning.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet

Nils Rettig.